

בע"ה יב' באב תש"ע

23.07.2010

גליון מס' 2611.

פרשת ואתחנן – נחמן

שעור פרשת שבוע: עפר שלומי

ימי החול		שבת	
4.54	זמן תפילין /טלית	19.24	הדלקת נרות
9.20	סוף זמן ק"ש	19.35 ב'	מנחה א' 14.00
19.40←19.43	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.305	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.02	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	18.00	שיעור
		17.30	לימוד "בראשית"
8.00	שחרית נוער	20.20	צאת השבת

אחות תורנית – הילרי יום-טוב

שבת
שלום

שכר מצווה

במקומות רבים בתורה אנחנו קוראים על מצווה או מצוות ובצמוד לציווי הבטחה לשכר. האם אי קבלת שכר יכולה לשמש סיבה להפסיק מלקיים את המצווה? או אולי אי קבלת שכר ראיה לאי מציאות הבורא? שלוש מצוות מפרשת "ואתחנן".

שתי מצוות עשה:

"כבד את אביך ואת אמך... למען יאריך ימך..." (דברים ה, 16)
"ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלה... לטוב לנו כל הימים..." (דברים ו' 24).

ומצוות לא תעשה:

"לא תנסו את ה' אלוהיכם כאשר ניסיתם במסה" (דברים ו' 16)

בעל ספר החינוך מציין "שלא לנסות נביא אמת יותר מדאי". אכן לניסיון פנים רבות.

אצל גדעון (שופטים ו, 36) מפרש רד"ק: גדעון לא היה לו ספק ביכולת הבורא אלא רצה לנסות אם הוא גדעון ראוי לנס גדול כזה".

היינו יכולים לחשוב שהחקלאי גדעון, הנרדף, הפוחד ומסתתר מפני המדיינים ביקש הוכחה לכוחו של ה' להכות את מדין. הרד"ק דוחה מחשבה זו. גדעון מבקש לוודא שהוא ראוי לשליחות והניצחון המובטח.

נחמה ליעקב - מתייחסת לחלקו השני של הפסוק "כאשר ניסיתם במסה". במסה, העם שואף להיווכח על ידי הצלחת מעשיהם - אם יש ה' בקרבם אם אין. אותה העמדת האמונה, וקבלת עול מצוות בתנאי, הוא הוא העברה על "לא תנסו" (עיונים תש"ד).

הרמב"ן מאריך בפירושו ובין היתר מפרש: "הדורש נס, הוא מנסה את ה' יתברך... אין רצון ה' לעשות ניסיון לכל אדם ובכל עת, ואין ראוי לעובדו על מנת לקבל פרס, אלא אפילו ימצא בעבודתו, ולכתו בדרכי התורה צער ואסון ראוי שיקבל הכל במשפט צדק". ואני מהרהר "בקול".

ההיסטוריה של העם הנבחר רצופה נסים, ורצופה אסונות וכאב, כתוצאה מהמאורעות יש המתרחקים מאמונתם - מחד גיסא, ומאידך גיסא, כאלה שעברו מצבים קשים וראו בעיניהם מראות זועה בעוד שהם שרדו, אלה רואים בהצלחתם נס, ואמונתם מתחזקת ורואים כיעד לחייהם להרבות את הטוב והישר.

אחרי "לא תנסו" כתוב:

"ועשית הישר והטוב בעיני ה', למען ייטב לך..." (דברים ו' 18)

בן-עזאי מבין ציווי זה כך: "בן עזאי אומר... ששכר מצווה - מצווה. (אבות ד', ב'). נקודה.

ד/ד

להבי'

לה היה השמוע

ביום א' ליווינו למנוחת עולמים את עוזי צור ז"ל. עוזי, בנם של רחל תבדל"א ונחמן ז"ל, בן 44 במותו, זכור לחבריו ולוותיקי הקיבוץ כילד חייכן וסקרן. עוזי היה צלם מחונן עם ידיים נהדרות ונפש של אמן. הוא צילם בעיקר – אך לא רק – תמונות של נוף, מדהימות ביופיהן. עוזי ז"ל עבד בתוכנת הדמיה של מבנים בתלת-מימד, התגורר במיתר, ולאחרונה גר כשנה בסעד, ועבד בגזר ובסיפן. הסתלקותו הפתאומית ערב תשעה באב הותירה אותנו כואבים שבעתיים, ומילותיה של מגילת איכה קיבלו משמעות נוספת עבורנו. לרחל, אורלי, איל, אפי ורוני ומשפחותיהם – אנו שולחים לכם את תנחומינו הכנים ומקווים שתמצאו כוח ונחמה במשפחתכם המלוכדת ובחברים העוטפים אתכם. יהי זכרו ברוך.

ביום ג', ט' באב, התכנסו כ-50 חברים במועדון ללימוד בנושא שמירת הלשון ולימוד זכות. הלימוד הונחה ע"י הרב דוד, אפרת שלומי, דקלה הימן וכנרת סמואל-פולק, ובמסגרתו הביאו המנחים מדרשים וסיפורים חז"ליים העוסקים בנושא שמירת הלשון. הלימוד היה מעניין ומעשיר, תודה למנחים ולועדת דת שזיכתה אותנו לעסוק בנושא חשוב זה.

בשעה טובה הושלם שיפוץ חנות הבגדים שלנו "קו לקו". כתבתנו מדווחת: המקום מדיף ריח של חדש, מרווח ומואר - מקום שהפך ממחסן (לשעבר) לחנות בגדים. הארונות שמילאו את החנות הוסרו והועברו לכלבו, שם יהיה להם שימוש הולם. הבגדים תלויים – והעין חומדת... ואומרת זהבה: "עיקר השינוי – הוצאת הארונות הגדולים והכנסת מדפים ליד החלונות. כמו כן נתלו וילונות לשיפור המראה, הקירות נצבעו מחדש והכל יפה ומזמין לבוא לראות ולקנות! אנו, צוות החנות, מודים לכל מי שהושיט יד ועזר לנו להגיע לחנות המרווחת והיפה הזאת".
הלקוחות שנכנסו בעת שנכתבו מילים אלה הביעו קריאות התפעלות כמו: "אני מאד מרוצה מהמראה"
"המקום מרווח, יפה ומזמין". **לא נותר אלא לאחל לצוות ולנו שהחנות תפרח ותשגשג ואנו נגיע לראות, ליהנות ולקנות!**

ביום ד' התקיימה אסיפת חברים בעניין אישור תוכנית האב הפיננסית של סעד ואישור דוחות כספיים. התוכנית אושרה – תוכלו לקרוא פירוט בדיווחו של חלופ בהמשך העלון.

חוברת הזיכרון לזכר נתן קאופמן ז"ל חולקה השבת לחברים בתאים. מי שלא קיבל חוברת ומעוניין בה, מתבקש לפנות אל חייציה.

לחברתנו רחל צור
משתתפים באבלך
במות בנד
עוזי צור ז"ל

דברי פרידה

"מי את?" שאל הזחל.

אליס השיבה בביישנות-מה, "א-א-אני בקושי יודעת, אדוני, ברגע זה לפחות אני יודעת מי הייתי כשקמתי בבקר, אבל אני חושבת שהשתנתי כמה פעמים מאז."

("הרפתקאות אליס בארץ הפלאות, "לואיס קרול)

פרידות הם מורכבות ונוגות במקצת. במיוחד כשעוזבים את חברת הנוער, לאחר כמעט שבע שנים. רבים מתקשים להבין למה אני עוזבת, ואכן התשובה לא לגמרי מספקת. כי איך אפשר לעזוב מקום טוב?

מקום שטוב בו. אני זוכרת את התחלת העבודה בנוער, כאשר עפר גייס אותי באמצע השנה לרכז את תחום ההדרכה בפנימיה. הייתי מופתעת שיש דבר כזה בנוער, אבל בהדרגה הבנתי לאן נכנסתי. תחום ההדרכה בפנימיות של המנהל לחינוך התיישבותי זוכה ליחס של כבוד: רכזי ההדרכה בפנימיות מחוברים למרכזיה חינוכית במנהל, זוכים להשתלמויות מקצועיות ולהנחיית תוכן ותהליך שגרתיים. כרכות הדרכה בפנימיה, אחריותי הייתה לבנות ולהוציא לפועל תוכנית חינוכית ארבע שנתית, תוך כדי אחריות ישירה על עבודת המדריכות- שהן המיישמות בפועל את התכנים הרעיוניים. שגרת עבודתי כללה מפגשי הדרכה, לימוד, סדנאות והנחייה אישית למדריכות. מערך התמיכה הזה נועד לאפשר להן להתאים מערכי תוכן חינוניים לכישורי החיים והערכים שהיינו רוצים להקנות לחניכות בתקופת שהותם אצלנו.

העבודה עם המדריכות היתה לי לזכות ועונג מאתגר במיוחד. מדי שנה התחלף הצוות של בנות השרות, ובכל פעם מחדש היה צריך להפוך אותן מאוסף של בודדות לקבוצה מגובשת, שתוכל לסייע להן לשרוד את שגרת החינוך המפרכת. זכות מיוחדת נפלה בחלקי להיות ראויה להיכנס לקודש הקדשים של כל אחת ואחת מהמדריכות בתהליכי ההתמודדות שלה עם קשיי ההדרכה והשגרה האינטנסיבית של הנוער. האתגרים היו רבים, אל דאגה לא אטריח אתכם, רק אעיד כי לא הייתי עומדת במבחני ההישרדות הללו לולא הצוות שלי: הצוות הניהולי! צוות שכלל את רבקה-המנהלת, גדי- רכז פנימיה ועידית - עוסי"ת. צוות נדיר באיכותו האנושית והמקצועית שהיווה עבורי חוף מבטחים בימים קשים וגם מקום לדיונים סוערים על מדיניות חינוכית וטיפול באירועים הדחופים והחשובים.

העיתוי של סיום העבודה, קשור גם לעובדה שבשנתיים האחרונות עבדתי, לצד הנוער, בחוץ (בתחום ההנחיה והייעוץ) במקביל ללמודי יעוץ ארגוני, כך שהיה עלי להיפרד מהנוער ולאפשר פניות לעסוק במקצוע שלי במגזרים שונים. כיום מרבית עבודתי במועצה אזורית אשכול.

אני מפקידה את תפקידי בידיה הנאמנות של כנרת פולק סמואל, ומאחלת לה שתהנה מהמסע שמחכה לה. אני מבטיחה שיהיה קשה, אך מצמיח ומגלה עולמות חדשים....כפי שגילתה אליס בארץ הפלאות.

דרך צלחה לכל הממשיכים: לרבקה, גדי, רננה, אסתר (אם בית). ברכות להתחלה חדשה לעידית, שגם מסיימת. ברוכות הנכנסות: כנרת ואסתר מרקוס (מעלומים) - עוסי"ת.

תודה נוסטלגית אחרונה לעפר, שהזמין אותי למסע המופלא הזה, ולכל מחזורי המדריכות שהיו שותפות לדרך.

חזית מולאן האל

עוד על כלבים וחיות

כבר נכתב כמה פעמים ע"י חברים בנוגע לכלבים משוחררים, ואני מאוד שמח שהמוסדות קיבלו על עצמם לטפל בבעיית הכלבים המשוחררים והחליטו לקנוס בעל כלב משוחרר ב 100 ש.ח., אבל אני תוהה בשביל מה להחליט החלטות שהם לא אפקטיביות? מה זה 100 ש.ח. קנס? אם הייתה החלטה על לפחות 500 ש.ח. לפעם הראשונה וכפל בפעם שנייה וכן הלאה אולי זה היה עושה משהו. בשבת האחרונה אחרי הצהרים עשינו טיול קצר בשבילי הקיבוץ, ולא להפתעתנו פגשנו חמש משפחות שמטיילות להנאתם כשכלבם מטייל להנאתו לידם משוחרר. אין לי שום דבר נגד מחזיקי הכלבים: אתם רוצים כלב אין בעיה, אבל שיהיה קשור. עד מתי תמשיכו להתעלם מרגשות של ילדים, מבוגרים וקשישים שפחדים מכלבים? ולידיעתכם - במדינתנו יש חוק פיקוח על כלבים שעודכן ב 2008. בסעיף 11 כתוב " המחזיק בכלב לא יאפשר את יציאתו מתחומי חצרו, אלא אם כן מוחזק בידי אדם המסוגל לשלוט בו, באמצעות רצועה שאורכה וטיבה יקבע ע"י החוק". סעיף 11ג' אומר, " כלב מסוכן יוחזק עם חסימת פיו של הכלב בזמן שהוא מוצא מחוץ לחצרו". בחוק יש גם התייחסות לדרישת הגיל המינימאלית למחזיק ברצועת הכלב. אני שואל את המוסדות: מדוע אינכם מסוגלים לטפל בבעיה "קטנה" - "גדולה" זו שנמשכת כבר שנים בקבוצנו? ואולי הפתרון הוא לפנות לערכאות המדינה.

ובעניין אחר: בעיה נוספת שמטרידה מזה זמן רב, וגם על זה כבר נכתב, היא שענפים מחייבים חברים על עבודה שנעשתה, ללא אישורו של החבר עבורו נעשתה העבודה. לעומת זאת הנהלת חשבונות לא תשלח לאף ספק צ'ק ללא אישור חתימה של הענף עבורו נעשתה העבודה. לאחרונה חויבתי עבור עבודה שנעשתה עבור מישהו אחר, פניתי לרכז הענף בכתב והוא בחר לא להתייחס כלל לפנייה שלי. זו לא הפעם הראשונה שחויבתי למרות סיכום אחר, או על עבודה שנעשתה עבור מישהו אחר. הגיע הזמן להסדיר את התופעה, כמו שכתב מנהל הקהילה בעלון האחרון בפרק "ישן מפני חדש תוציאוו": **בכל מקרה אין לחייב אף אדם בכרטיסו האישי ללא הודעה וסיכום מראש**, הנוהל הזה חייב להיות מיושם גם לגבי הענפים, או לחילופין שתהיה אפשרות לחבר לחייב את הענף על הטעויות שלו.

ישראל קסט

מזל טוב!

לנגה ואוריאל אבן צור
לשושנה ואהר'לה דביר
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הבת-הנכדה

לחנן קסלר
ליוכבד גולד
ולכל המשפחה
מזל-טוב וברכות
לבר-המצווה של הנכד-הנין נטע
בנם של אלון ושרונה קסלר

"וכתבתם . . ."

הבדיקה השנתית הגיעה : מוזמנים להביא מזוזות לבדיקה בעלי שם משפחה המתחיל באותיות ד – כ. (וכן מי שחושב שלא בדק בשנים האחרונות).
אבקש לתאם אתי, רצוי בשבועיים הקרובים, ואפשר גם תפלין.

ובהזדמנות זאת, נזכיר כמה עניינים :

א. המזוזות בקבוץ שייכים (עדיין) לקבוץ, כולל ממ"דים. לכן החבר והתושב אינו משלם על המזוזה או על הבדיקה.

ב. חבר שהרחיב ביתו : הוחלט לאחרונה כי ישלם הוא על מזוזה בחלק שהוסיף לבית, וכן על הבדיקה.

ג. בשכונת שקד, כל המזוזות של הדייר ונקנות בהתאם.

ד. בדיקת זוג תפלין נוסף – על חשבון החבר.

ה. מי שעובר דירה ישאיר את המזוזות, ויקח אחרות לדירה החדשה. יש לי בתי מזוזה פשוטים, למי שרוצה לקחת עמו את בתי המזוזה שלו.

אליהוא שנין

מועצת דת נאסר:

1. שיעורי השבת : א. תיקון - השבת יתן שיעור פ"ש עפר שלומי, ולא יצחק.
ב. בשעה 18:00 ייתן חיים הרצל שיעור על 'דרכי שלום ומעלת כהן'.

2. הזדמנות אחרונה להזמין 'לוח דינים ומנהגים תשע"א' (היכל שלמה) :
הרשימה תהיה בלוח המודעות רק עד יום א'.

תזכורת לחיילים ומשחררים : הפגישה שתוכננה למוצ"ש הזה נדחית למוצש"ק פרשת ראה בשעה 21:00 במועדון. בתוכנית : 'מדברים שינוי, עושים שינוי' - בהשתתפות עפר שלומי, עמוס ברט, בני גינזברג וחנוש. מוזמנים כל מי שהשתחרר בשנה האחרונה וכל מי שעומד להשתחרר.

לימודי יום השישי

נגמרה עונת לימודי ימי השישי, וכבר מחכים אנו בכליון עיניים לפתיחת העונה הבאה, בס"ד. ברוריה, מרכזת ו. ותיקים, עבדה ללא לאות על מציאת מיטב נותני השיעורים מהקיבוץ ומחוצה לו, במשך השנה, שהאירו לנו את דרכי התורה והתנ"ך – ההנאה היתה רבה!
תודה לברוריה וכן תודה לחייצ'ה על מועדון נקי ומסודר, עם שתיה, עוגיות, פירות וכל טוב מדי ימי השישי..

בתודה – יהודית מוסנלון.

מאפאת חנה שנים למות אמה – אפרה שהם ז"ל

הנה אנו מתכנסים כמדי שנה – משפחה, חברים ועמיתים, בתחילתו של אב, בחום הקיץ, לזכור ולהזכיר את אמה אפרה שלנו.

כמאמר המשורר: "הכניסיני תחת כנפך" – פרשת חסותך על מי שחפץ. בליבך הרחב היה מקום לכל ילד ואיש, במיוחד לכל נזקק. לב אוהב ורחמן היה לך.

מותך יצר חללים רבים במשפחה, בקיבוץ ובבית-הספר. היית מחנכת דגולה ומנוסה, אך במיוחד היית שם עבור ילדים שהתקשו, שנפלטו מהכתה. ברגישותך הרבה היית שם בשבילם להחזירם חזרה בנועם, ברכות ובחכמה האופיינית לך. היתה לך אוזן קשבת ומילה חכמה ומלאת נסיון לכל מורה, יועצת או איש מקצוע. דמותך היתה מופת למסירות, יציבות, תבונה ואמפטיה. "תיבת עופרים" נמצאת שם דוממת, כדי להזכיר את חשיבותך לבית-הספר.

גם כבת וחברת הקיבוץ כל-כך מורגש חסרונך. תמיד היית חברה אמיתית למכרייך ואוהבייך – שוחחת, אירחת וכיבדת. תמיד הקשבת, חיכת והשרית נעימות. קיבלת מאומצים ומשפחות חדשות באהבה. היית האחרונה לעזור ולסדר שולחנות וכסאות באירועים קיבוציים. ליבך הטוב והמיטיב עשה רק חסד עם כולם.

כן אמה, את חסרה בין השבילים ובליבם של הרבה חברים, ובמארג המשפחתי את חסרה שבעתיים. כי היית לנו בת, אשה, אם ואחות. דמותך היתה כל-כך מיוחדת ומשמעותית לכולנו, ואולי בעיקר לנכדים שלא הספיקו להכיר אותך מספיק.

אנו כאן לזכור ולהזכיר, למחות את הדמעה ולהאזוב אותך גם השנה וגם בשנים הבאות. באהבה ובגעגועים,

בכורתך, נטע.

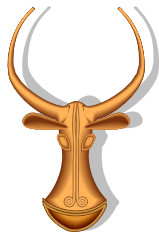
נר זכרון:

טו' באב – יום השנה לפטירתה של חברתנו פוריה אבן-חיים ז"ל (תשנ"ה)

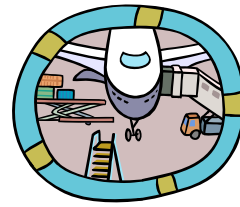
יז' באב – יום השנה לפטירתו של חברנו יוסף פרץ ז"ל (תשכ"ד)

יט' באב – יום השנה לפטירתה של חברתנו דולי טבק ז"ל (תשנ"ז)

את'ופיה!

לפני צאתי לטיול לאתיופיה נשאלתי ע"י רבים "מה איבדת שם?" למה דווקא אתיופיה?" גם לי היו מחשבות אחרות על המקום, התושבים, מזג האוויר ומה לא? אחרי שראיתי וחוויתי יש תשובה.

בטיסה של 4 שעות עוברים במנהרת הזמן אלפי שנים אחורה.

הדרכים מלאות באנשים הולכים: במטריות, שמשיות מעל הראש, צועדים ילדים לביה"ס, תושבי הכפרים לשוק הקרוב למכור ולקנות (גם כשהדרך אורכת יומיים לכל כיוון) נוצרים לתפילת הבוקר בכנסייה, וחקלאים עם מחרשה מעץ תלויה על הכתף. כשיגיעו לחלקה שלהם, ירתמו את המחרשה לשוורים. הבוץ מהגשם של אתמול לא ילכלך את נעליהם כי רובם יחפים. אח"כ ישטפו את הרגלים בשלולית או בנחל הסמוך, ליד הכובסות.

המראה של השדות המעובדים בגאיות או בטרסות שבמורדות ההרים, מרהיב מכל זווית אפשרית. כשנוסעים לאורך הדרך או עולים במעלה ההרים הירוקים תמיד, ורואים מלמעלה את השטיח המשובץ בחלקות חרושות. באתיופיה עונת הגשמים היא עכשו. כל יום אחה"צ יורד כשעתיים גשם שוטף, מזג האוויר נעים כל השנה. כשאצלנו חורף יורדים גשמים מקומיים, לאורך הדרך כפרים קטנים, בקתות עשויות מבוץ וקש. על שירותים או ברז מים לא שמעו עדיין (ביקרנו באחד הבתים, בו בעלת הבית היתה גאה מאד במטבח שלה). בשדות רועים עדרי בקר, צאן, כבשים וחמורים. חיים ממה שמגדלים. מראה של להקת נשרים יורדת על נבלת סוס אפשר לראות ולהריח רק במקום כזה.

אתיופיה נמצאת במזרח אפריקה, בקצה הדרומי של ים-סוף, וינה לבין הים מפרידה רצועה דקה של המדינה אריתראה. מעבר לים – עדן, שטחה כמיליון ורבע קמ"ר, גובהה מעל פני הים בין 2,400 מ' ל- 4,500 מ' בהרים. עיר הבירה: אדיס-אבבה (=הפרח החדש): משרדי האו"ם, שגרירות ישראל, אוניברסיטה, בית-חולים נמצאים בה, וברחובות המוני אדם – 5 מיליון איש. ישנה בניה מודרנית לצד פחונים ובקתות. כמו בכל רחבי המדינה הכלונסאות לבנין נלקחים מעצי אקליפטוס, וגם עמודי החשמל עשויים מאותו חומר. בשוק מוכרים סנדלים לפי מידה, מטיירים ישנים. ישנו גם מוזאון לאומי בארמון של היילי סילסי, ובו אוסף ארכיאולוגי והיסטורי, וכן שרידי בני-אדם קדמונים שנמצאו לאחרונה.

בטיסה של כשעה וחצי מגיעים ל"אקסוס", הבירה הקדומה. שרידים ארכיאולוגיים נותנים משמעות לתרבות מרשימה בעבר. אובליסקים ענקיים מאבני גרנית שהובאו לכאן על-גבי פילים. בכנסיית "מארי ציון", העומדת על בסיס מן המאה הרביעית לספירה נמצא לפי המסורת, באחריות כומר מיוחד, ארון הברית שהביא מנליך, בנם של מלכת שבא והמלך שלמה, כשחזר מביקור אצל אביו בירושלים. האתיופים רואים עצמם יהודים שהתנצרו, כשמיסיונרים הציגו לפניהם את הנצרות כיהדות חדשה.

אחרי שיט בחברת היפופוטמים באגם טאנה (המכיל את הכנרת כפול 4), עלינו בדרך בוצית חלקלקה, כשלכל מטייל היה עוזר אישי. ראינו מראה מרהיב של מוצא הנילוס הכחול: ארבעה מפלים אדירים זורמים דרך ההאגם, ממשיכים עד סודן, שם יפגשו את הנילוס הלבן וימשיכו עד מצרים. כשהגענו למכונית חיכה לנו צבא של ילדים, שתמורת שני ביר (כמעט שקל) ניקו לנו את הנעלים מהבוץ.

נמשיך לשמורת הפרק הלאומי של הרי סמיין: מצוקים אדירים ובהם חיים ייחודיים לאיזור, למשל קופי גילדה-בבון מנהלים שם חיי משפחה. בכפרים שברומי הרי הסמיין חיו יהודים רבים, מכאן יצאו ברגל לסודן בתקווה להגשים חלום ולהגיע לציון. רבים לא עמדו בתלאות הדרך, נשדדו או נרצחו. מי ששרד המשיך ופגש בסודן את חיילי הקומנדו הימי שהביאו אותם בסירות לאילת.

מחוז גונדר: עד הקמת אדיס-אבבה היתה גם גונדר הבירה. מה שנשאר בה היום הם 12 ארמונות שנבנו ע"י מלכים שונים. במאות כפרם במחוז גונדר חיו רוב יהודי אתיופיה. בחלק מהכפרים נשארו בתי-כנסת, בתי-ספר ובית עלמין. מי שנשארו בכפרים חיים כיום בגונדר, וממתינים לעלות לישראל. ילדיהם לומדים בבי"ס

המוחזק ע"י ארגון צפון-אמריקני. היה מרגש לראות את הילדים בתלבושת אחידה, מסודרים ונקיים, נועלים נעליים. הגענו בשעת התפילה – איזו משמעת... הילדים מקבלים שם ארוחה מזינה בכל יום, ולומדים עברית, יהדות, אנגלית ומתמטיקה.

השפה הרשמית השניה באתיופיה היא אנגלית. כל ילד ברחוב יענה לך באנגלית. לרובג הגדול של בני הקהילה ישנם קרובים מדרגה ראשונה ושניה בישראל, והישראלים שולחים להם כסף למחייתם.

בתפילת השבת התרגשנו עם כל הקהילה, כשבסוף התפילה עלה בחור צעיר וסיפר באמהרית ובעברית שהוא חיל בגולני ובא, בברכת המ.פ. שלו למצוא דרך להעלות את אחותו שנשארה לבדה מכל המשפחה.

הנשים שבינינו עברו בדיקה מקיפה של ילדות ונערות לבדוק מה לבשנו, מה נעלנו ואיזה תכשיטים יש עלינו. יש לציין שגם הנוצרים מדברים על כך שהם צאצאי יהודים, ואכן במראה פניהם הם מזכירים יהודים. כשרואים איך הם חיים שם, אפשר להבין את הקושי שלהם להשתלב בישראל המודרנית. אולי אפשר להשוות אותם לעולי תימן בשעתו. בולט לעין היופי והעדינות של פניהם – בעיקר של הנשים.

בטיול השתתפו 9 מטיילים בסה"כ. המדריך, הרב מנחם ולדמן, עוסק שנים רבות בענייני היהודים באתיופיה. כיום הוא מכהן כרב הקהילה בגונדר, ובנוסף הוא מכיר טוב מאד את הארץ היפה הזאת, ומדבר אמהרית. עוזר לו מולועלם, צעיר אתיופי מוכשר ונחמד, בעל תואר שני מהאוניברסיטה באדיס, ומדריך טיול מוסמך.

בשיחת הסיכום הביעו כולם את דעתם שהגיע הזמן להעלות את שארית היהודים משם. כולם התפעלו מהארגון המעולה, ההסברים המעניינים ו... האוכל הכשר. מארגני הטיול מתכננים להוציא בקרוב עוד טיולים במתכונת דומה. ממליצה בחום!

דליה כוכבי

חתיק האכתובים

לכבוד

הנהלת קיבוץ סעד

שלום רב,

ברצוננו להודות לכם על שאירחתם את מזכירות הקיבוץ הדתי ביום שני א' מנחם אב (12.07.2010), ועל ארגון המפגשים עם החברים ששוחחו עימנו בשלוש קבוצות שונות.

בתחילת הביקור התרשמנו מהצגת פעילות סעד בהיבט החברתי והכלכלי, ובהמשך החכמנו רבות מהסקירה של רכזי ענפים ופעילויות שונות. במהלך הביקור לא יכולנו לדבר לעומק על כל הנושאים, אך התרשמנו מאוד מהתהליכים שעברו עליכם בשנים האחרונות, מנציגי הנקלטים עימם נפגשנו, ומהאתגרים העומדים לפניכם ועימם אתם נחוישים להתמודד בדרך ערכית וחברית.

קיבוץ סעד הוא קיבוץ ותיק ומתפתח במגוון תחומים. פרויקטים רבים עומדים על שולחנם, במקביל לתהליכים חברתיים מורכבים תוך מציאות ביטחונית לא פשוטה. שמחנו לפגוש מנהיגות נמרצת, מוערכת וחדורת אמונה, המובילה את הקיבוץ באופן המעורר התפעלות תוך שיתוף מירבי של כלל הציבור.

אנו מאמינים שקיבוץ סעד ידע למצוא את הדרך להמשיך להתמודד מול כל האתגרים העומדים לפניו, ולקדם את החברה בהתאם לזמנים המשתנים. אנו נעמוד לצידכם ונסייע בעז"ה ככל שנתבקש. תודתנו לכל הטורחים בהכנסת האורחים, ולכל מי שהתפנה לשוחח אתנו.

בברכה,

יהושע מוזט, אגף חברה

תוכנית אב פיננסית

אמש אישרה אסיפת החברים את תוכנית האב הפיננסית של סעד. התוכנית מתווה קווים כלליים שינחו אותנו לשנים הבאות בהתנהלות הכספית, תוך התאמות שיבוצעו על פי ההתפתחויות שיחולו בעתיד. היעד העומד במרכזה של התוכנית הוא שיפור מרכיבי הביטחון לחבר, והמרכיבים העיקריים והמהותיים שלה הם:

- השלמת ההפרשות לפנסיה לחברים.
 - מימון תהליך השינוי.
 - סגירת החוב הפנימי של סעד לחבריו.
 - הסדרת העתודות לצורכי הקהילה והמשק.
- התוכנית מנסה להציג ולפרט את המקורות העומדים לרשותנו ולהפנותם במיטב שיקול הדעת והאחריות לטיפול בשימושים המוזכרים למעלה.
- אני מלא תקווה ואמונה כי תעמוד לנו התבונה ותהיה לנו היכולת, בעזרת השם, לבצע בהצלחה תוכנית אתגרית זו.

מכון הגזר

עם הצגת המקור העצמי שלנו לשנת העבודה 2009 ואישורה של תוכנית ההשקעות הרחבה לשנת 2010, יצא צוות הפרויקט של מכון הגזר לביצוע התכנון המפורט לקראת הוצאת היתרים ורישיונות נדרשים. אני מזכיר לחברים, כי אישרנו לביצוע השנה השקעה של כ- 7.0 מ"ח, שבמרכזה בניית בית קירור נוסף, אולם משלוחים מצונן, רמפה להעמסת מכולות והסדרת מלתחות ושירותים לעובדים.

בדקה ה- 90, ממש "בזמן פציעות" (כפי שמכנים זאת פרשני הספורט), ולפני שהכלים הכבדים נכנסים לבצע את תחילת העבודות בשטח, החלטנו לאחר התלבטויות מאוד קשות להקפיא לתקופה של 3 – 4 חודשים את פעילות צוות ההקמה, ולהקדיש פרק זמן זה לבחינה נוספת של מכלול ההיבטים, המשמעויות וההשלכות של השקעה כה גדולה במיקום הנוכחי של מכון הגזר. ברור לכולנו כי במידה ונבצע השקעה זו, נקבע לעד את מיקומו של המכון. האם אנו בטוחים שזה המיקום המיטבי?

המדדים אשר יעלו ויבחנו שוב – מיקומים חלופיים אפשריים, עלויות כספיות, מגמות של ענף הגזר, מדדים של איכות חיי החברים והתושבים, נגישות ותנועה.

כאן אני מרגיש חובה להעלות נקודה אישית. במהלך הדיון בתוכנית ההשקעות שהתנהל באסיפת החברים, קמה ושאלה שרה רוזמן, "חלופה, האם אנו בטוחים שזהו המיקום הנכון והסופי של מכון הגזר והאם נכון לבצע השקעה כבדה כזו באתר הנוכחי?" אני זוכר כי השבתי לה "שרה, לפני שלוש שנים שקלנו והחלטנו כי זו החלופה שביכולתה של סעד לבצע, זה מכבר ביצענו השקעות לא קטנות בפיתוח חלופה זו. הרכבת יצאה מן התחנה, אי אפשר לה לשנות כיוון...".

עם סיום תהליך הבחינה, נציג בפני הנהלות המשק ובפני הציבור את המלצות צוות הבדיקה לעיון, למידה, דיון ואישור. נקווה כי נוכל לעמוד בלוחות הזמנים.

שונות

- כפי שאמרנו לציבור החברים, מיד עם סיום עונת הגזר, נכנסנו להסדיר את המהמורות בכביש היורד לסיפן. השקענו בעבודות ברזל ובטון (לא אספלט) במטרה להבטיח איכות לזמן ארוך יותר. נקווה כי הנסיעה בכביש תהייה בטוחה, קלה ונעימה יותר.
- חנות קו לקו נפתחה לציבור הרחב. לאחר פסק זמן של כשבועיים, בו השקענו (לא כסף גדול) בשיפור תנאים, עיצוב ומתיחת פנים ובבטיחות (גלאי עשן). בואו בהמוניכם לחזות ולקנות.

